

Με λαμπρότητα εορτάστηκε η Παναγία η Μυρτιδιώτισσα στο Χελουάν

Η Καϊρινή Παροικία τίμησε την ιερή εικόνα, συνεχίζοντας την παράδοση και την ευλάβεια των πρώτων Κυθηρίων στη γη του Νείλου. Με ευλάβεια και βαθιά πίστη, το χριστεπώνυμο ποιμνίο της

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας στην αγαπημένη του Μαδαγασκάρη

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας πραγματοποιεί σειρά ποιμαντικών επισκέψεων και συναντήσεων στην Ιερά Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης, συνεχίζοντας την πατρική περιοδεία του στη νήσο Μαδαγασκάρη, στο πλαίσιο της επικείμενης συγκλήσεως της Ιεράς Συνόδου του Παλαίφατου Θρόνου. Πρώτος σταθμός της ημέρας υπήρξε η συνάντηση με τον Περιφερειάρχη της περιοχής, η οποία διεξήχθη σε πνεύμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης και

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής. Πρόσκληση

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής σας προσκαλεί να τιμήσετε με την παρουσία σας την Πατριαρχική και Συνοδική Θεία Λειτουργία με την ευκαιρία της Αγιοκατάταξης του εν Αγίοις Πατρός ημών Σιλβέστρου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας, καθώς και του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Χρυσόστομου (Παπασαραντοπούλου). Η Πατριαρχική και Συνοδική Θεία Λειτουργία θα τελεστεί στην Ιερά Πατριαρχική Μονή του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου στην

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Από τη φουρτούνα στη γαλήνη Συνέντευξη με τον νέο Αρχιεπίσκοπο Σινά Συμεών

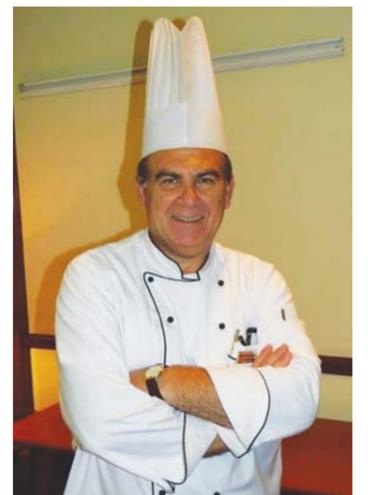
«Είστε ευπρόσδεκτος στην Αγία Αικατερίνη. Σας περιμένουμε με χαρά, όποτε επιθυμείτε να έρθετε». λείνοντας το τηλέφωνο και ακούγοντας την γαλήνια φωνή του Θεοφιλέστατου Καθηγούμενου Συμεών, εκλεγμένου νέου Αρχιεπισκόπου Σινά Φαράν και Ραϊθούς ένιωσα το ευχάριστο αίσθημα ότι κάτι επιτέλους έχει αλλάξει στην ενέργεια των τελευταίων μηνών. Χωρίς δεύτερη σκέψη και μετά από δεκατρείς ώρες ταξίδι από το Κάιρο, βρίσκομαι στο Αρχονταρίκι της Μονής, στις οκτώ το πρωί της Τρίτης, 16 Σεπτεμβρίου αντικρίζοντας κατ' αρχάς την έκπληξη στα μάτια όλων των πατέρων για την άμεση ανταπόκριση στην πρόσκλησή τους, αλλά βιώνοντας και ένα ακόμα εκ του σύνεγγυς, θερμό κάλωσόρισμα. Βασικός σκοπός του ταξιδιού μου στην Αγία Αικατερίνη αυτή την φορά ήταν να νιώσω από κοντά, μετά την φουρτούνα των τελευταίων ημερών, τις

λεπτόχροες δονήσεις στις καρδιές των πατέρων και να αφουγκραστώ με την δική μου καρδιά και νόηση πως όλα αυτά το νοσηρά περιστατικά που ζήσανε οι πατέρες της Μονής, ζυγιάζοντα στην αγευδή πλάστιγγα των συναισθημάτων τους. Πως ισορροπεί άραγε ο θυμός και η πίκρα με την συγχώρεση, όταν αντικρίζεις ενώπιος ενωπίω τους αδελφούς σου να δείχνουν με το δάχτυλο προτεταμένο, σαν τους κουκουλοφόρους της κατοχής, την πόρτα από το κελί σου και να την σπάνε με οργή, μέσα στην νύχτα, άνθρωποι που δεν έχουν ουδεμία σχέση με το μοναστήρι και τους φέρανε με οργανωμένο σχέδιο από έξω με σκοπό την βία. Οι τραγικές αυτές στιγμές που τις παρακολουθούσαμε όλοι σε ζωντανή μετάδοση από τους τηλεοπτικούς μας

(συνέχεια στην 3η&4η σελίδα)

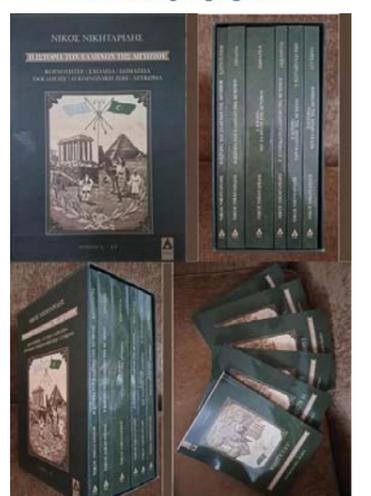

Δημήτρης Κουτσονικόλας: Ο «Πρέσβης της Ελληνικής κουζίνας» στην Νειλοχώρα μιλά στην Φωνή της Ελλάδας

Ο διακεκριμένος Έλληνας σεφ και αγαπητός Πάροικος του Καΐρου κ. Δημήτρης Κουτσονικόλας παραχώρησε μια ιδιαίτερως ενδιαφέρουσα συνέντευξη στην Νατάσα Βισσαρίωνος και τον Νίκο Ιωαννίδη στην εκπομπή «Γλυκιά Ζωή». Ένα μοναδικό ταξίδι, από το πάντα φιλόξενο μικρόφωνο της Φωνής της Ελλάδας, στις γαστρομαργικές νοστιμιές της Αιγυπτιακής, της Αιγυπτιακής, αλλά και της Ελληνικής κουζίνας και στα μεθυστικά αρώματα της Ανατολής μέσα από την μοναδική περπατησιά του πολυτάλαντου σεφ.

Η εξάτομη ιστορία των Ελλήνων της Αιγύπτου. Ένα μνημειώδες έργο κυκλοφόρησε!

Ασχολούμενος εδώ και 40 χρόνια με τα αιγυπτιακά-σωματεϊακά, συλλεκτικά και συγγραφικά- είχα ένα μεγάλο όνειρο: Τη συγγραφή της συνολικής

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Συγχαρητήρια επιστολή της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου προς τον νέο Αρχιεπίσκοπο Σινά, Συμεών

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Χρήστος Καβαλής επικοινωνήσει τηλεφωνικά με τον Θεοφιλέστατο Καθηγούμενο Συμεών, από τις πρώτες ημέρες της εκλογής του στο αξίωμα του Αρχιεπισκόπου Σινά, Φαράν και Ραϊθώ, εκφράζοντάς του τις εγκάρδιες ευχές, καθώς και την αγάπη και την εκτίμηση των Αιγυπτιακών Ελλήνων προς το πρόσωπό του.

Διαβάστε παρακάτω τη συγχαρητήρια επιστολή που απέστειλε η Ελληνική Κοινότητα Καΐρου.

Προς: Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Σινά Φαράν και Ραϊθώ

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κάιρο

Με την ευλογία του Θεοφιλέστατου Επισκόπου Ιππώνος Στεφάνου, η Ελληνική Παροικία του Καΐρου εόρτασε με κατανύξη και μεγαλοπρέπεια τη Δεσποτική εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού στον Πανίερο Κοινοτικό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ιππώνος πλαισίωσε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ, ενώ τους ύμνους έψαλαν η κα Ελένη Χαγιάτ και ο κ. Μιχάλης Τσιλιγκάκης.

Στις 14 Σεπτεμβρίου η Ορθόδοξη Εκκλησία μας γιορτάζει την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Μια μέρα συνδεδεμένη άρρηκτα με τον ίδιο το Σταυρό, μέγιστο σύμβολο της

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής. Πρόσκληση (συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Αλεξάνδρεια, την Πέμπτη 9 Οκτωβρίου 2025, προεξάρχοντας της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β'.

Ορθρος: 08:00 π.μ. – **Πατριαρχική και Συνοδική Θεία Λειτουργία:** 09:00 π.μ.

Την ίδια ημέρα, στις 12:30 μ.μ., σας προσκαλούμε να παραστείτε στην εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί στο γήπεδο της Ελληνικής Κοινότητας εντός του Ελληνικού Τετραγώνου, με αφορμή τον εορτασμό του Έτους του εν Αγίοις Πατρός ημών **Αθανασίου του Μεγάλου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας**, και των 1700 ετών από τη σύγκληση της Α' Οικουμενικής Συνόδου.

Μετά το πέρας της εκδήλωσης θα παρατεθεί γεύμα υπό της Α.Θ.Μ., του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β'.

Εκ της Πατριαρχικής Καθέδρας

Ελληνικός Ναυτικός Όμιλος Καΐρου Πρόσκληση Τακτικής Γενικής Συνέλευσης

Ο Ελληνικός Ναυτικός Όμιλος Καΐρου ενημερώνει τα αγαπητά μέλη του ότι το Δ.Σ. αποφάσισε τη σύγκληση της ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης του ΕΝΟΚ την **Κυριακή 19 Οκτωβρίου 2025** στις **7:00μ.μ.** στους νεώσοικους του Ομίλου. Η Συνέλευση βρίσκεται σε **απαρτία** αν παραβρεθεί το **20% των μελών** που έχουν δικαίωμα συμμετοχής. Η προσέλευση και υπογραφή παρουσίας των μελών θα ξεκινήσει από τις **9:00 π.μ.**

Επισημαίνουμε ότι είναι **απαραίτητη η παρουσία σας** στη Συνέλευση ώστε να επιτευχθεί η **νόμιμη απαρτία** και να ληφθούν έγκυρες αποφάσεις καθώς επίσης και για να εγκριθεί ο **ισολογισμός**.

Σημειώνουμε ότι την ίδια ημέρα θα πραγματοποιηθεί και Εκτακτική Γενική Συνέλευση, όπως μας ζητήθηκε από το Υπουργείο Αθλητισμού και Νεολαίας, για την επικύρωση των τροποποιήσεων του επέβαλε ο Υπουργός Αθλητισμού και Νεολαίας στα καταστατικά των αθλητικών ομίλων και την παράταση της διάρκειας του Δ.Σ για ένα έτος ως έχει.

Ιδιαίτερες προσκλήσεις **δεν θα σταλούν**.

Φιλανθρωπικό Σωματείο Ελληνίδων Κυριών Ηλιουπόλεως «Μαρία η Αιγυπτία»

Ενημερώνουμε τα αγαπητά μας μέλη ότι το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Φιλανθρωπικού Σωματείου της «**Μαρίας Αιγυπτίας**» καταρτίστηκε ως εξής:

Πρόεδρος: Νίτσα Καζαμία
Αντιπρόεδροι: Ελ Χόσαρι Χαριστούλα και Μαίρη Μπισάρα
Ταμίας: Εύα Τσιάρα
Γενική Γραμματέας: Εύα Σιβρή.
Μέλη: Μαρία Βαδή, Αικατερίνη Κουρεμέτη, Ευγενία Κουρεμέτη και Άννα Λοΐζου.

Εκ του Δ.Σ.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΪΡΟΥ

Ελληνική Κοινότητα Καΐρου	259.13.945 259.33.372 258.84.652 (φαξ)
Ελληνικό Νοσοκομείο Ε.Κ.Κ.	248.22.177 248.22.186 248.22.259 268.36.516 (φαξ)
Μεταφραστικό Ε.Κ.Κ.	27381989 01118641010
Πατριαρχική Επιτροπεία	2510.35.16 2510.67.77 (φαξ)
Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου	27.41.2002
Μετόχι Ιεράς Μονής Σινά	48.28.513
Ελληνική Πρεσβεία	279.55.915 279.50.443 279.51.074 279.63.903 (φαξ)
Κυπριακή Πρεσβεία	27377012/13/14 Προξενικό Τμήμα Τηλ: 02 27377021
Ελληνικό Προξενείο	2735 5851, 2735 5898 2735 5899, 2735 5868 2735 5869, 2735 5863 2735 5818 (φαξ)

ΕΤΟΣ 29^Ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 860

ΝΕΟ ΦΩΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔ. ΚΑΒΑΛΗΣ

Προϊσταμένη Εφορείας Νέου Φωτός
ΒΙΛΑΥ ΠΟΛΙΤΗ-ΖΟΥΕ

Αρχισυντάκτης
ΒΑΣΙΛΗΣ Α. ΠΟΥΛΑΡΙΚΑΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής & Επιμέλεια Εκτύπωσης
Dr. ΑΤΕΦ ΝΑΧΛΑ

ΕΔΡΑ-ΓΡΑΦΕΙΑ
17, Σουλειμάν Ελ Χάλαμπι, Κάιρο

website: ekkairo.org
e-mail: neofos@ekkairo.org

Το "ΝΕΟ ΦΩΣ" διατίθεται ΔΩΡΕΑΝ από τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου καθώς και από όλα τα Ελληνικά Σωματεία.

Συγχαρητήρια επιστολή της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου προς τον νέο Αρχιεπίσκοπο Σινά, Συμεών

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

κ.κ. Συμεών Σεβασμιώτατε, Με αισθήματα χαράς και συγκίνησης, η Ελληνική Κοινότητα Καΐρου, πληροφορήθηκε την εκλογή Σας ως νέου Αρχιεπισκόπου Σινά, Φαράν και Ραϊθούς. Σας εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συγχαρητήρια και τις θερμότερες ευχές για μία καρποφόρα και ευλογημένη αρχιεπισκοπική διακονία.

Η ανάληψη του υψηλού αυτού πνευματικού αξιώματος αποτελεί τιμή για την Εκκλησία αλλά και για όλον τον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό και είμαστε βέβαιοι ότι με τη σοφία, την ταπεινότητα και το ποιμαντικό Σας φρόνημα θα καθοδηγήσετε με

ασφάλεια το μοναστήρι, ενισχύοντας την ενότητα, την αγάπη και την ελπίδα. Δια του παρόντος θέλουμε να εκφράσουμε και την διάθεση του Προέδρου και των μελών της Διαχειριστικής Επιτροπής της Κοινότητάς μας να σταθούμε συμπαραστάτες στο πλευρό Σας και στη Μονή, όπου και όπως εσείς κρίνετε, γεγονός που θα αποτελέσει για όλους μας τιμή και ηθικό καθήκον. Ευχόμαστε ο Θεός να Σας χαρίσει υγεία και δύναμη ώστε να ανταποκριθείτε επάξια στην υψηλή αποστολή Σας.

Μετά βαθυτάτου σεβασμού,

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΙΛΑΥ Ν. ΠΟΛΙΤΗ ΧΡΗΣΤΟΣ Θ. ΚΑΒΑΛΗΣ

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κάιρο

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Χριστιανικής Πίστεως, η Ύψωση του οποίου συμβολίζει στις καρδιές όλων, την αιώνια επιστροφή στο πρωταρχικό βίωμα της ίδιας της Σταυρώσεως. Μετά από το μυστηριακό αυτό βίωμα, όπου ο Χριστός εξαύλωσε στο ξύλο του Σταυρού, την επίγεια Του υπόσταση, ακολουθεί η Αγία Ελένη που ανασύρει από την λήθη το Τιμό Ξύλο και το υψώνει γκρεμίζοντας με τα ίδια της τα χέρια, τα θραυτά όρια του τόπου και του χρόνου, μεταφέροντας στην καρδιά κάθε πιστού την επουράνια αυτή σύνδεση στο διηνεκές. Μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας, τον Θείο Λόγο, κήρυξε ο Θεοφιλέστατος

Επίσκοπος ανέφερε χαρακτηριστικά «Σήμερα η Εκκλησία μας υψώνει τον Τιμό Σταυρό προκειμένου να υπενθυμίσει σε όλους μας, ότι όπως ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής μας σήκωσε τον Σταυρό Του για την δική μας σωτηρία, έτσι και εμείς χωρίς γογγυσμό θα πρέπει να σηκώσουμε καθημερινά τον Σταυρό μας. Πρέπει να προσδοκούμε όλοι την Ανάσταση. Αλλά Ανάσταση χωρίς σταυρό δεν υπάρχει. Θα πρέπει να κάνουμε υπομονή σε όλες αυτές τις δύσκολες καταστάσεις της ζωής, όπως η ασθένεια, το γήρας, οι σωματικές και πνευματικές αναπηρίες. Ο Θεός μας τα έδωσε προκειμένου δια της υπομονής μας να μας εξαγαθεί.»

Ακολούθησε κέρασμα στον χώρο του Προσκοπίου με τον Θεοφιλέστατο να μνημονεύει και να ευχαριστεί από καρδιάς την πάροικο, κα **Θεοδώρα Γρηγοράκη** για την ευγενική προσφορά της στον υπέροχο ανθοστολισμό της Εκκλησίας.

Στη Δεσποτική εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού παρέστησαν ο Πρόεδρος του Ορθόδοξου Πατριαρχικού Κέντρου Σούμπρας κ. **Γιώργος Ζουμπουλίδης**, η Αντιπρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ελληνίδων Κυριών Καΐρου κα **Βάσω Γαζή**, η Διευθύντρια της Αχιλλοπούλειου Σχολής κα **Γεωργία Πετούση**, ο Αναπληρωτής Διευθυντής της Αμπετείου κ. **Βασίλης Μπακούρος**.

Με λαμπρότητα εορτάστηκε η Παναγία η Μυρτιδιώτισσα στο Χελουάν

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Παροικίας μας συγκεντρώθηκε την **Τετάρτη 24 Σεπτεμβρίου** στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυριδώνα στο Χελουάν, για να εορτάσει την **Παναγία την Μυρτιδιώτισσα**. Για ακόμη μία χρονιά, η ιερή εικόνα –αντίγραφο της θαυματουργής των Κυθίων– θύμισε την πνευματική κληρονομιά που μετέφεραν οι πρώτοι Κυθίριοι στη γη του Νείλου. Στις προσευχές τους, η εικόνα αυτή υπήρξε στήριγμα και πηγή δύναμης στα πρώτα τους βήματα, κρατώντας ζωντανό τον δεσμό τους με τον Θεό.

Η εορτή αυτή συνδέεται με το θαυμαστό γεγονός που διασώζει η παράδοση: στις 24 Σεπτεμβρίου, σαράντα ημέρες μετά την Κοίμησή της, η Παναγία εμφανίστηκε σε όνειρο ενός βοσκού στα Κύθηρα και του υπέδειξε το σημείο όπου, ανάμεσα σε κλαδιά μυρτιάς, βρισκόταν η ιερή εικόνα της. Στη χάρη εκείνης της εικόνας

ανεγέρθηκε ο φημισμένος ναός στο νησί. Την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεμφιδος και Πατριαρχικός Επίτροπος **Νικόδημος** μετά των **Πανοσιολογιωτάτων Αρχιμανδριτών Θεόδωρου και Ανθιμου**. Συμπροσευχόμενοι παρέστησαν ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ιππώνος **Στέφανος** και ο **Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Μιχαήλ**. Τους ύμνους έψαλε ο Προπομπής της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. **Κωνσταντίνος Μιχαλακόπουλος**.

Το κήρυγμα της εορταστικής ημέρας εκφώνησε ο π. **Ανθιμος**, ο οποίος μας ήρθε από την Μητρόπολη Θεσσαλονίκης και τον καλωσορίζουμε με χαρά στην Παροικία ως νέο μέλος του Εκκλησιαστικού πληρώματος. Ο π. **Ανθιμος** μίλησε για την Αγγελόκτιστη μορφή της Υπεραγίας Θεοτόκου, μητέρας του Κυρίου μας αλλά και για την αφορμή της πανηγυρικής ημέρας που ήταν η θαυματουργή εύρεση της ιερής εικόνας στην νήσο των Κυθίων.

Στην είσοδο του Ιερού Ναού, τελέστηκε στην συνέχεια αρτοκλασία από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ιππώνος **Στέφανο**, ενώ οι πιστοί, με κατανύξη, προσκύνησαν την εικόνα της Παναγίας, την οποία κρατούσε με ευλάβεια η Αντιπρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Κυριών Καΐρου, κα **Βάσω Γαζή**.

Ακολούθησε το παραδοσιακό κέρασμα στον προαύλιο χώρο του ναού. Αξίζει να σημειωθεί η θερμή φροντίδα του Επιτρόπου της Εκκλησίας της Παναγίας στην Ηλιούπολη κ. **Ζαχαρία Φούμελη**, στην οργάνωση και την μεταφορά των πιστών, στην απομακρυσμένη εκκλησία. Ήταν μια κίνηση που για ακόμα μια χρονιά γέμισε τον ναό και έδωσε ένα πανηγυρικό τόνο στην εορτή.

Θεματικά Ενθουμήματα από τα Αιγυπτιακά Αγαπήματα (Δημοσίευμα αρ.600) Από τη Συλλογή: «Τα Υψικόρυφα» (Αφιέρωμα στους συντελεστές επιστημονικών ερευνών της τεχνητής νοημοσύνης καθώς και στον Αρχιμ. Καλλίνικο Μαρούλη)

Επ' ευκαιρία του 600^{ου} μου δημοσειούματος στα όρια του ποιητικού πνεύματος

Ως ανόθευτος εκφραστής και εκδηλός θαυμαστής της πολυκύμαντης μας ζωής εξακολουθώ να γράφω ως συνεχιστής της Αιγυπτιακής μας ιστορίας και ως αντικειμενικός κριτής της πολυπαθής μας πορείας τρέφοντας απεριόριστη εκτίμηση για την συλλογή του παρελθόντος μας έχοντας συνείδηση και του παρόντος μας!

Ένας άστεγος μόνος του ατός και ο πόνο του

Εκ των ιστορικών μας πραγμάτων και των ανθρωπίνων μας δραμάτων πως γίνεται πως εξηγείται ένας άπορος να καταισχύεται κάνοντας παράπονα και νύξη για τα βάσανα που έχει τραβήξει για το πώς η μοίρα μας χτυπάει όταν η τύχη δεν βοηθάει. Είναι όνειδος και οδύνη και ντροπή και καταισχύνη όταν δείχνουμε αδιαφορία σε μια πονεμένη ιστορία. Στην ταρηνή μας εποχή είναι πρόκληση ψυχική κάτι πάθη μας πιθανά που μας βγαίνουν απ' το πουθενά καθώς καθείς τον ενδιαφέρει μόνο το ό,τι του συμφέρει...

Μεταξύ μαζανθρώπου και Θεανθρώπου

Λαοκάπηλοι εκμεταλλεύονται την ψυχολογία των μαζών δολίως ενεργούν κ' εμπλέκονται εντός δαιδαλωδών διαδικασιών. Μην γινόμαστε άμορφη μάζα στον ενδιαφέροντός μας τα πεδία σαν άχρηστα υλικά από μπάλα στην διεσθαρμένη μας την κοινωνία.

Οδονηρές εμπειρίες από πονεμένες ιστορίες

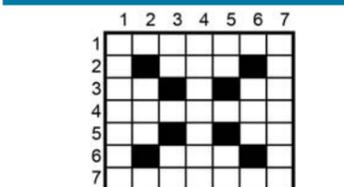
Σ' ένα ρευστό πολεμικό σκηνικό γεμάτο ψέμα μ' αίμα και σκοτωμό εκτυλίσσονται άγρια γεγονότα από ανελέητα καθεστώτα θανατώνοντας πλήθος ανθρώπων μετά βασάνων και βαναυσών τρόπων όπου η αλήθεια θυσιάζεται στον βομό της σκοπιμότητας κι όπου η απειθεία δεν νοιάζεται για παν ό,τι σφαιλιάζεται πέρ' απ' το πνεύμα νομιμότητας εκεί που πονάει ο σφαδασμός καθώς πεθαίνει ο ανθρωπισμός κι αισθάνεται οίκτο ο Θεός για τα πανθομολογούμενα φαινόμενα και νοούμενα...

Αναπολώντας τα περασμένα

Από τα βάσανα γεράσαμε μες απ' τις πίκρες που περάσαμε γεράσαμε πριν απ' την ώρα μας κάνοντας όνειρα στη χώρα μας δόσαμε αγώνες φιλία κι αγάπες φέρνοντας κάποτε σε απάτες και τώρα ταλαιπωρημένοι αμήχανοι κι απορημένοι μ' αντιλήψεις ξεπερασμένες κ' ιδέες μας παρωχημένες απ' ανεπίστρεπτες εποχές ζητάμε αλλοτινές αντοχές πάντα με δεινό οδηγό μας τον παντοδύναμο Θεό μας σ' όσα στέκουν πια αμίλητα και μας κοιτούν ακινητά...

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΠΕΝΟΒΙΑΣ

ΤΟ ΚΟΥΙΖ ΤΟΥ Ν.Φ.

Επιμέλεια: Γιάννης Φουρτούνας

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Η Μονή της Αγίας Αικατερίνης Σινά έχει πολλούς, εδώ ένας. 2. Ποσά που είναι ελλιπή. 3. Μουσική νότα – Αραβικό άρθρο. 4. Λάμπουν στον σινεμά, αλλά και στον ουρανό. 5. Ομόρρυθμος Εταιρία – Αστυνομικό Τμήμα. 6. Κι από αναρωτιέται. 7. Αυτός έχει σχέση με την περιοχή της Ιωνίας στην Μικρά Ασία.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Χώρα της ανατολικής Αφρικής. 2. Αφση, παράτα το. 3. Ξενική άρνηση – Πανί χωρίς αέρα. 4. Είναι χιλιάδες Παλαιστίνιοι αυτές τις μέρες. 5. Εκφράζει γέλιο επαναλαμβανόμενο – Το εσωτερικό υλικό του σόκου. 6. Η πρωτεύουσα της μυθικής Κολχίδος. 7. Συνοδεύουν φαγητά.

Η λύση στο επόμενο

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1 ΠΥΡΑΜΙΣ. 2 ΟΚΑ. 3 ΛΑ – ΑΤ. 4 ΕΡΜΙΟΝΗ. 5 ΜΑ – ΑΡ. 6 ΓΕΣ. 7 ΣΤΑΣΕΙΣ.

ΚΑΘΕΤΑ: 1 ΠΟΛΕΜΟΣ. 2 ΑΡΑ. 3 ΡΟ – ΓΑ. 4 ΑΚΤΙΝΕΣ. 5 ΜΑ – ΣΕ. 6 ΑΝΑ. 7 ΣΩΤΗΡΗΣ.

Από τη φουρτούνα στη γαλήνη. Η επόμενη ημέρα της ελπίδας για την Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης. Συνέντευξη με τον νέο Αρχιεπίσκοπο Σινά Συμεών

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

δέκτες, αλλά και η σκόπιμη διαστρέβλωση της αλήθειας, τις πρώτες ημέρες των γεγονότων από διάφορα δημοσιογραφικά μέσα, χαραχθηκαν βαθιά στην καρδιά κάθε χριστιανού όπου γης, αφήνοντας πληγή αγιάτρευτη.

Ο μοναχισμός όμως, όπως μου εξήγησαν οι πατέρες τις ημέρες που έμεινα μαζί τους είναι μια επαναστατική θεώρηση των πραγμάτων, που εμπεριέχει ως γενεσιουργό σπόρο του οποίου ανθίσματος της ψυχής, την κατάσταση της ίδιας της πτώσης. «Διάβασε την Κλίμακα, και θα τα καταλάβεις όλα. Από τον 6^ο αιώνα, μας τα λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης», μου είπε με χαμόγελο ένας πατέρας όταν πια τον παρακούρασα με τα «γιατί» και «ιδίωτι» της δικής μου σκέψης. Για τρεις ημέρες έμεινα κοντά τους, μέσα στο Μοναστήρι. Βίωσα την μυσταγογία των Ακολουθιών στον Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, με κορυφαία στιγμή το συλλεξιουργό στην μνήμη του Προφήτη Μωσεί, καταγράφοντας παράλληλα και την ζωή στην Μονή μέσα από τις πολύχρωμες ψηφίδες της καθημερινής ρουτίνας. Έζησα την εμπειρία από το ξεφουρνισμα του ψωμιού, την τροφοδοσία του Μοναστηριού, την ατμόσφαιρα των κερασμάτων μετά τις Ακολουθίες, τους εκατοντάδες προσκυνητές που τα βήματα της πίστης, τους σφραγισαν από τα πέτρα του κόσμου στο Θεοβάδιστο αυτόν τόπο για να νιώσουν, σε πρώτο πρόσωπο, το θαύμα της Βάτου ψηλαφώντας τα φύλλα της και για να προσευχηθούν γονατίζοντας με ευλάβεια μπροστά από την Ιερή εικόνα και τα λείψανα της Αγίας Αικατερίνης.

Ιδιαίτερη έκπληξη ένιωθα καθημερινά όταν, ακολουθώντας ξανά και ξανά την ροή των επισκεπτών, θαύμαζα τα μοναδικά στον κόσμο ιερά κειμήλια, αλλά και τον υποδειγματικό τρόπο που εκθέτονται, σε ένα μουσείο που πληροί στο ακέραιο τις αυστηρότερες προδιαγραφές για την άγιοι διατήρηση, αλλά και για την καλαισθητή παρουσίαση των πολύτιμων εκθεμάτων. Συγκινητική για όλους μας ήταν και η στιγμή που ο υπέργηρος αρχηγός της φυλής των Γκεμπελίας Σέχ Μοχάμεντ επισκέφτηκε με την συνοδεία του το Μοναστήρι και έσφιξε με έκδηλη αγάπη τα χέρια του Καθηγούμενου Συμεών συγχαίροντάς τον από καρδιάς για την εκλογή του, με τον Θεοφιλέστατο να τον κοιτά βαθιά μέσα στα μάτια και να τον διαβεβαίωνει ότι: «κεδών ζεις ο ένας χωρίς τον άλλον».

Την τελευταία ημέρα της παραμονής μου είχα προγραμματίσει την συνέντευξη με τον Θεοφιλέστατο Καθηγούμενο Συμεών. Για να τον γνωρίσουμε όλοι εμείς καλύτερα και για να μας δώσει ο ίδιος με τον λόγο του, τον τόνο της επόμενης ημέρας για την αρχαιότερη εν λειτουργία, μοναστική κοινότητα στον κόσμο. Κατ' αρχάς να σας συγχαρούμε για την εκλογή σας και να σας ευχηθούμε υγεία και δύναμη για την εκπλήρωση του έργου σας. Ως πρώτη ερώτηση θα θέλαμε να μας μιλήσετε για την πορεία σας στην ιεροσύνη, για όλα αυτά τα βήματα που ακολουθήσατε από την στιγμή που αποφασίσατε να αποσιωθηθείτε στον μοναχισμό. Να σας ευχαριστήσω προσωπικά, τους αναγνώστες του ΝΕΟΥ ΦΩΤΟΣ

και όλους του Αιγυπτιώτες που είναι διασκορπισμένοι ανά τον κόσμο. Να σας ευχαριστήσω λοιπόν και για την παρουσία σας εδώ. Η Ιερά Μονή Σινά και οι Κοινότητες των Ελλήνων του Καΐρου και της Αλεξανδρείας υπήρξαν πάντα πολύ κοντά, αντλώντας βοήθεια ο ένας από τον άλλον. Οποιοσδήποτε γνωρίζει την ιστορία, την σχετικά πρόσφατη του εικοστού αιώνα γνωρίζει σε πόσα θέματα ή σε πόσες εκφάνσεις του βίου της η Μονή του Σινά και αναφέρομαι κυρίως στην Αμπέττειο Σχολή που εξαρτάται από την Μονή, σε πόσες τέτοιες περιπτώσεις υπήρξαν αρωγοί, εκλεκτά και έγκριτα μέλη της Κοινότητας του Καΐρου, αλλά και της Αλεξανδρείας.

Για αυτό θεωρώ φυσική την παρουσία σας σήμερα εδώ, διότι όντως τα μέλη των δύο μεγάλων Κοινοτήτων, αλλά και οι ανά τον κόσμο Αιγυπτιώτες, κυρίως όμως οι στην Ελλάδα διαβιούντες, θα ήθελαν πολύ, μετά από τα δύσκολα γεγονότα που συνέβησαν στην Μονή του Σινά να ενημερωθούν και να χαρούν για το αίσιο τέλος που ελπίζουμε ότι θα είναι διαρκές.

Σας ευχαριστούμε πολύ για την παρουσία σας, και να επανέλθω στο ερώτημά σας για την προσωπική μου πορεία. Μερικά πράγματα όσον αφορά την επιλογή του μοναχικού βίου ή του ιερατικού σταδίου, δεν είναι εύκολα ερμηνεύσιμα και συζητήσιμα με την ανθρώπινη λογική. Από ένα σημείο και μετά συμβαίνει αυτό που ονομάζουμε «κλήση Θεού» και, ανθρωπίνως, υπάρχει η κλίση του καθενός. Στην προσωπική μου ζωή οι ρίζες της επιλογής του μοναχισμού, αλλά και του ιερατικού σταδίου βασίζονται στον οικογενειακό μου χώρο. Είχα την ευλογία να μεγαλώσω σε Μικρασιατικό περιβάλλον στον Πειραιά. Θα πρέπει να γνωρίζουν οι αναγνώστες σας, ότι δεν ήταν μόνο ο διωγμός του 1922 των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, αλλά και ο πρώτος διωγμός του 1914 που εκδιώχθηκαν από τα παράλια της Μικράς Ασίας. Σε αυτούς ανήκει η οικογένειά μου και γρήγορα μέσω Θεσσαλονίκης εγκαταστάθηκαν στον Πειραιά. Στον χώρο λοιπόν που γεννήθηκα, αυτό που λέγεται Ρωμιόσυνη, έχει δύο βασικούς άξονες. Τον μεγάλο σεβασμό για την πίστη και την συνέχεια της Ορθοδόξου

Χριστιανικής παραδόσεως, όχι με την ιδεαλιστική και στενή της έννοια και βέβαια τη μεγάλη σχέση και αγάπη προς την Ελληνική παράδοση, την Ρωμική παράδοση. Σε αυτό το κλίμα μεγαλώνοντας, πάντα την Πρωτοχρονιά στην οικογενειακή μας σύναξη που ήταν αρχηγός ο παππούς μου έπρεπε κάθε χρόνο να μας πει τα κάλαντα τα Μικρασιάτικα. Να σας τονίσω εδώ ότι στην Μικρά Ασία γιορτάζαμε την πρώτη ημέρα του χρόνου με πολύ ένταση την γιορτή του Αγίου Βασιλείου, του μεγάλου αυτού Καππαδόκου Αγίου. Θα σου πάρω δώρο λέγαμε χαρακτηριστικά και θα σου το δώσω... του Αγίου Βασιλείου, όχι την Πρωτοχρονιά. Τα κάλαντα

Συνέντευξη στον Βασίλη Α. Πουλαρίκα

λοιπόν αυτά δεν περιείχαν τίποτα περί Πρωτοχρονιάς. Ήταν ένα πανέμορφο και ποιητικό κείμενο που αναφερόταν στην ζωή του Αγίου Βασιλείου. Όταν τελείωνε αυτό και αναφερόντουσαν στα ευχητήρια στα μέλη της οικογένειας, πρώτα στον οικοδεσπότη, την οικοδέσποινα και μετά όταν έφταναν στο σημείο να αναφερθούν στον γιό, έλεγε «έχεις και γιο στα γράμματα και γιο εις το ψαλτήρι». Υψίστη τιμή τότε να έχεις παιδεία, να είσαι στα γράμματα, αλλά και στο ψαλτήρι. Ακούτε τώρα την ευχή «Να σ' αξιώσει ο Θεός να βάλεις πετραχήλι». Και στο σημείο αυτό ο παππούς μου με έδειχνε με το δάχτυλο. Δεν μου έλεγε τίποτα ποτέ, παρά μόνο με έδειχνε. Είχα και το όνομα του κοσμικά, λεγόμουν Δημήτρης και υπήρχε μια ιδιαίτερη σχέση και αγάπη μεταξύ μας. Αυτή λοιπόν ήταν η έναρξη. Βοήθησε και ο Θεός να βρεθώ σε χέρια πνευματικών ανθρώπων, όχι τυχαίων ως πνευματικών μου πατέρων. Έχει αναφερθεί και άλλες φορές δημόσια ότι είμαι πνευματικό τέκνο του Μακαριστού Μητροπολίτου Καστορίας Γρηγορίου Παπουτσόπουλου, ο οποίος έλκει την καταγωγή του από την Κωνσταντινούπολη. Διωγμένοι οι γονείς του από την Πόλη γεννήθηκε στην Σύρο και νέο παιδάκι μεγάλωσε μετά στον Πειραιά. Εκεί εξελίχθηκε, εκεί έγινε κληρικός και εκεί συνδέθηκα μαζί του με άρρηκτο

δεσμό. Από αυτόν χειροτονήθηκα ιερέας, και διάκονος από δικό του πνευματικό, τον πνευματικό παππού μου δηλαδή, που ήταν ο Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας Παντελεήμων. Βλέπετε ότι το ξεκινιμά μου δεν είναι Σιναΐτικο, όμως έχω να σας σημειώσω ότι το 1979, τελειώνοντας το πτυχίο της Θεολογικής, γιατί μετά ακολούθησε και της Φιλοσοφικής, με μια ομάδα συμφοιτητών μου και άλλων φίλων και με την φροντίδα και την βοήθεια κάποιου καθηγητού μας επισκεφτήκαμε για πρώτη φορά στο Θεοβάδιστο Όρος Σινά.

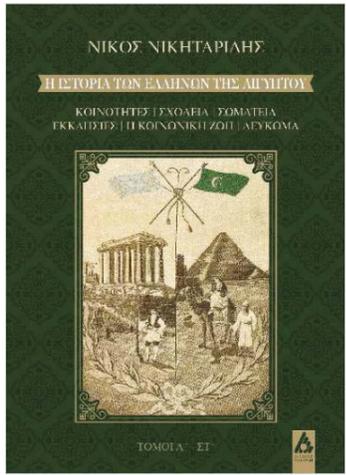
Καταλαβαίνετε ότι βρήκαμε μια περιοχή εντελώς αλλιώτικη από αυτήν που βλέπουμε τώρα. Η όραση και η αίσθηση της ερήμου ήταν ένα μεγαλείο. Να φανταστείτε ότι πρόλαβα το Σάριμ Ελ Σέιχ, ως ένα μικρό τόπο με βάρκες. Το θυμάμαι καλά. Αλλά το μεγαλείο το ένιωσα όταν ανεβαίναμε στην Αγία Κορυφή. Εκεί χτύπησε η καρδιά μου έντονα. Και ιδίως όταν κατεβαίναμε, την ώρα της Ανατολής του ήλιου. Ήμασταν νέα παιδιά τότε. Εικοσιένα εικοσι δύο χρονών. Αυτό που αισθάνθηκα τότε, αλλά και αυτό που αντίκρισα βλέποντας γύρω μου έμεινε άσβηστο μέσα μου. Αυτό ήταν το πρώτο ένωσμά.

Ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια κατά τα οποία ξεκίνησα ως εκπαιδευτικός την Μέση εκπαίδευση στην Ελλάδα. Δίδασκα κυρίως Θεολογικά μαθήματα, αλλά και φιλολογικά για να καλύπτω κενά στο πρόγραμμά μου. Στο βάθος της καρδιάς μου ήταν πάντα η αναχώρηση σε μοναχικότερο τόπο. Πολλές συζητήσεις και με τον Άγιο Παΐσιο στο Όρος, που μου έλεγε, ξεκίνα από κοντά τους, αναφερόμενος στους δύο γεροντάδες μου, που τους υπεραγαπούσε, και όταν ο άνθρωπος είναι μοναχός και από τον κόσμο να ξεκινήσει, είναι ελεύθερος να πάει όπου θέλει.

Ξεκίνησα λοιπόν διακονώντας για 3 χρόνια στον Άγιο Δημήτριο στον Πειραιά. Ο πόθος όμως ο μοναχικός υπήρχε έντονος. Ο κατά σάρκα εξάδελφός μου, ο πατέρας Αγαθάγγελος υπηρετούσε ήδη στο μετόχι του Σινά στην Αθήνα. Σε κάποια αγρυπνία στο μετόχι γνώρισα θυμάμαι και τον προκάτοχό μου Αρχιεπίσκοπο Σινά Δαμιανό. Η παρουσία του σε όλη την τελετή,

(συνέχεια στην 4^η σελίδα)

Η εξάτομη ιστορία των Ελλήνων της Αιγύπτου. Ένα μνημειώδες έργο κυκλοφόρησε!

Γράφει ο ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΗΤΑΡΙΑΗΣ

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

και ολοκληρωμένης Ιστορίας του Αιγυπτιακού Ελληνισμού, αφού τα έργα των Πολίτη (1928) και Γαλιουράκη (1967) και παλαιά ήταν και ελλιπή. Μια συγγραφή που θα προσέδιδε την πρέπουσα αξία και αίγλη στην επί 1,5 αιώνα σπουδαία και εν πολλοίς μοναδική διαδρομή των Ελλήνων στην Αίγυπτο. Και ο Θεός με ευλόγησε με την εύνοια του και μου επέτρεψε να είμαι γνήσιος και διαγής ώστε να συγγράψω το Μεγάλο αυτό Έργο-Παρακαταθήκη για τις επερχόμενες γενιές Αιγυπτιακών, Αποδήμων και Ελλήνων εν γένει. Σκληρή δουλειά, εκατοντάδες ώρες, ξενύχτια, έρευνες, χρήματα, μόχθος, επιμονή και υπομονή χρειάστηκαν για την ολοκλήρωσή του, έτσι ώστε να παραδοθεί σήμερα σε όλους εσάς μέσα σε 6 τόμους, 420.000 λέξεις, 2.200 σελίδες και 2.300 φωτογραφίες, ένα έργο ζωής, όπου η ιστορία συναντά την ελπίδα για το αιγυπτιακό αύριο. Βέβαια, η έκδοσή του δεν θα ήταν δυνατή αν στο διάβα μου δεν συναντούσα έναν σπουδαίο Άνθρωπο, ένα σημαντικό Έλληνα, τον Απόστολο Δοξιάδη, που πίστεψε σ' εμένα και στο όραμά μου, στηρίζοντας το οικονομικά με τη γενναιοδωρή χορηγία του, αν και δεν είναι Αιγυπτιακής. Έτσι, η ελπίδα μου δεν έσβησε και τελικά η πίστη στο όνειρο δικαιώθηκε.

Σας παραδίδω λοιπόν εντός πολυτελούς κιβωτίου την δτομη «Ιστορία των Ελλήνων στην Αίγυπτο» των εκδόσεων Αγγελάκη και είναι πλέον στο χέρι σας να σκεφτείτε αιγυπτιακά και να τιμήσετε τούτη την προσπάθεια, στηρίζοντας την κυκλοφορία και διάδοσή της με το να την αποκτήσετε είτε από τον συγγραφέα, είτε από τον εκδοτικό οίκο.

Μην λησμονήσετε ούτε έναν Αιγυπτιακό, ούτε έναν φίλο, ούτε ένα φιλόστορο Έλληνα που γνωρίζετε, μιλώντας τους για τούτο το έργο ώστε να αποδείξετε έτσι εμπράκτως ότι ανήκετε στη μεγάλη Αιγυπτιακή Οικογένεια και παράλληλα τιμάτε αυτό που αποκαλούμε Αιγυπτιατισμό!

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας στην αγαπημένη του Μαδαγασκάρη

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

αδελφικής συνεργασίας. Ο Περιφερειάρχης ευχαρίστησε τον Πατριάρχη για τη μεγάλη τιμή της επισκέψεώς του, αλλά και για την πολυετή παρουσία και προσφορά της Ορθοδόξου Εκκλησίας προς τις τοπικές κοινότητες, μέσα από έργα κοινωνικής φροντίδας, εκπαιδευτικές και υγειονομικές υποστηρίξεις. Κατόπιν, η Α.Θ. Μακαριότητα μετέβη στην ιατρική κλινική της Ιεράς Μητροπόλεως, όπου προσφέρονται δωρεάν υπηρεσίες υγείας σε περισσότερους από 3.000 ανθρώπους μηνιαίως. Η κλινική διαθέτει αιματολογικά εργαστήρια, οδοντιατρείο, οφθαλμιατρείο, υπερηχοτομογράφο, ακτινολογικό

κέντρο, φαρμακείο και εξειδικευμένο πρόγραμμα για 1.500 υποσιτισμένα παιδιά, αποτελώντας φωτεινό παράδειγμα αγάπης εν έργω. Με ιδιαίτερη συγκίνηση, ο Πατριάρχης ευχαρίστησε την ΜΚΟ ΙΗΑ από την Κύπρο, καθώς και τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Αμμοχώστου κ. Βασίλειο, ο οποίος ενισχύει πνευματικά τον πρόεδρο της ΙΗΑ, π. Βασίλειο, εφημέριο Αγίας Νάπας.

«Η ΙΗΑ», υπογράμμισε ο Πατριάρχης, «μας υπενθυμίζει ότι η φιλανθρωπία δεν έχει εθνικότητα, έχει μόνο καρδιά και σταυρό, και η θεραπεία του πόνου είναι κοινή ευθύνη ενώπιον του Θεού». Στη συνέχεια, ο Μακαριώτατος επισκέφθηκε το ανακαίνισμένο Γυμνάσιο - Λύκειο της Ιεράς

Μητροπόλεως, όπου φοιτούν 500 μαθητές. Τέλεσε τον Αγιασμό για την έναρξη του σχολικού έτους και απηύθυνε λόγο πατρικής νοουθεσίας, καλώντας τους νέους να αγαπήσουν τη γνώση και την αρετή, και να πορευθούν με φως πίστεως και έργων: «Η μόρφωση είναι φως, αλλά φως που δεν έχει κατεύθυνση αν δεν συνοδεύεται από ταπεινωση και αγάπη. Ο λόγιος που δεν προσεύχεται δεν μορφώνει, μόνο πληροφορεί.» Ιδιαίτερως συγκινητική υπήρξε η μνεία του Πατριάρχου στον πρώην Πρωθυπουργό της Ελλάδος κ. Αντώνιο Σαμαρά, χάρη στη δωρεά του οποίου κατέστη δυνατή η πλήρης ανακαίνιση του σχολείου, αφιερωμένη στη μνήμη της θυγατρός του, Λένας. Το μεσημέρι, η Α.Θ. Μ. συναντήθηκε

με τους Ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως, εκφράζοντας λόγους βαθυτάτης ευγνωμοσύνης για τη διακονία τους, την πνευματική τους συνέπεια και τη σταθερότητά τους σε συνθήκες κόπου και στερήσεως. Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην πίστη τους προς την κανονική τάξη της Εκκλησίας, επαινώντας τους για το γεγονός ότι δεν παρασύρθηκαν από εξωτερικές παρεμβάσεις, που, υπό το πρόσχημα της ποιμαντικής μέριμνας, αλλοιώνουν τα όρια της ενότητάς και διασαλεύουν την εκκλησιολογική ειρήνη στην ήπειρο.

«Τα πρόβατα γνωρίζουν τη φωνή του ποιμένα και δεν ακολουθούν ξένους», τόνισε ο Πατριάρχης, επισημαινώντας ότι ο Παλαίφατος Όρονος του Αγίου Μάρκου υπήρξε, είναι και θα παραμείνει το νόμιμο και κανονικό

στήριγμα κάθε Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Αφρική.

Η ημέρα ολοκληρώθηκε με επίσκεψη του Πατριάρχου στην Ιερά Γυναικεία Μονή Αγίου Ιωσήφ του Ησυχαστού, όπου μίλησε στις μοναχές για την αξία της σιωπής, της ταπεινώσεως και της προσευχής ως στηρίγματα του κόσμου. «Ο μοναχισμός», ανέφερε, «είναι η άορατη πυξίδα της Εκκλησίας, η προσευχή σας ανακτάει καταγίδες και ανοίγει ουρανό για όσους δεν μπορούν πια να προσευχηθούν.» Η σημερινή ημέρα σφραγίστηκε από πνεύμα ενότητος, κανονικής υπευθυνότητος και πνευματικής ελπίδας. Στη νότια άκρη της Αφρικής, η Ορθόδοξη Εκκλησία συνεχίζει να γράφει το Ευαγγέλιο με πράξεις, πίστη και καρδιά. Πηγή: Μητρ.Τοιμάρας Ν. Μαδαγασκάρης

Από τη φουρτούνα στη γαλήνη. Η επόμενη ημέρα της ελπίδας για την Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης. Συνέντευξη με τον νέο Αρχιεπίσκοπο Σινά Συμεών

(συνέχεια από την 4^η σελίδα)

όντας τότε νέος, αποτέλεσε για μένα ένα επιπλέον έναυσμα να ζητήσω προσωρινά την απόσπασή μου από τον Ελλαδικό χώρο προς την Μονή Σινά, αποκτώντας σχέση και με την Αμπέτειο Σχολή. Από εκεί ξεκίνησε η Συναϊτική μου πορεία, στο τέλος του 1987 σε διάφορα διακονήματα. Ως παραοικονόμος, παρασκευοφύλαξ, γραμματέυς. Υπήρξε τότε ένα μεσοδιάστημα μεταξύ 1992 με 1995 που υπηρέτησα ως εφημέριος του κεντρικού μετοχίου Αθηνών στην πλατεία Μαβίλη. Μετά επέστρεψα ως γραμματέυς στην Μονή. Αξίζει να σημειωθεί ότι δωρήθηκε στην Μονή Σινά εξ αιτίας μου και της γνωριμίας μου με την μοναχή Μακρίνα ένα πανέμορφο ησυχαστικό μετόχιο στην περιοχή των Μεγάρων του Αλεποχωρίου, το οποίο δεν σας κρύβω το αγάπησα πολύ και αποτελεί πλέον εξάρτημα της Μονής Σινά. Το 2000 μεσολάβησαν δυο-τρία χρόνια βαριάς ασθένειας της μητέρας μου. Αναγκάστηκα να επιστρέψω στην Ελλάδα και ήμουν στο μετόχι εκεί διακονώντας μέχρι τον θάνατό της. Επέστρεψα πάλι στην Μονή και το 2018 εκλέχθηκα ως Δικαίος. Δυσκολεύτηκα πάρα πολύ στην υγεία μου γιατί τότε εξελίχθηκε το αλλεργικό και αναπνευστικό θέμα που είχα και το 2021 αποχώρησα με δύσκολη εικόνα υγείας. Αγωνιστήκαμε με μια καλή ομάδα γιατρών και τώρα δόξα τον Θεό είμαι σε θεραπεία πολύ καλύτερα. Και ιδού προ ημερών επανήλθα με τις συνθήκες που γνωρίζετε. Δεν έπαψα ποτέ να είμαι μέλος κανονικό της αδελφότητας, δεν υπηρέτησα αλλού εκτός Μονής, γιατί θα πρέπει να ξέρετε ότι τα μετόχια της Μονής είναι εκκλησιαστικό έδαφος της Μονής. Βέβαια πρέπει να λειτουργεί με την ευλογία και την άδεια των τοπικών Αρχιερέων. Και βέβαια αυτό είχε γίνει. Μάλιστα ο τοπικός Μητροπολίτης Μεγάρων είναι φίλος από τα παιδικά μου χρόνια και ήταν από τους πρώτους που με πήρε τηλέφωνο κλαίγοντας με αναφιλητά από την χαρά του για την εκλογή μου. Το τελευταίο διάστημα συνέβησαν οδυνηρά γεγονότα που στενοχώρησαν τους πιστούς σε όλο τον κόσμο, δημιουργώντας μια βαθιά πληγή στην ψυχή κάθε Χριστιανού. Θα θέλαμε να ανοίξετε την καρδιά σας και να μας μιλήσετε για αυτές τις δύσκολες στιγμές για την Μονή Σινά. Αυτό το θέμα είναι λεπτό και στενάχωρο. Το να ζήνουμε πληγές πολλές φορές δεν είναι καλό. Γενικά θα ήθελα να σας πω ότι δεν είναι παράδοξο στις ανθρώπινες σχέσεις και στην ανθρώπινη πορεία και θεολογικά στο ιστορικό μέρος της Εκκλησίας, να υπάρχουν τέτοια θέματα.

Να ερμηνεύσουμε όμως τι λέγεται «ιστορικό μέρος της Εκκλησίας». Η Εκκλησία του Χριστού είναι ένας οργανισμός, αν και η λέξη αυτή δεν ανταποκρίνεται στο θεολογικό βάθος και στην αλήθεια. Στην Εκκλησία λοιπόν υπάρχει το θεϊκό της μέρος, γιατί κεφαλή και ιδρυτής της είναι ο ίδιος ο Θεός. Οι Άγιοι Πατέρες αναφέρουν ότι η πρώτη Εκκλησία υπήρξε στα πρόσωπα των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδας. **Γιατί η Εκκλησία τι σημαίνει; Σύναξη.** Ο Θεός των Χριστιανών και των Ορθοδόξων δεν είναι ούτε ένας, ούτε τρεις. Είναι και ένας και τρεις. Αυτή η ερμηνεία θέλει μέρες να την κατανοήσουμε και είναι πρότυπο στη ζωή των ανθρώπων. Βιάζονται πολλοί να κατατάξουν την Χριστιανική Πίστη στις μονοθεϊστικές θρησκείες. Ξέρω, κατά πόσο αυτό είναι αλήθεια. Γίνεται αυτό σε αντιδιαστολή προς την ειδωλολατρία που είναι μια πολυθεΐα παράξενη. Ο Θεός ως ουσία είναι ένας, αλλά έχει τρία πρόσωπα. Που σημαίνει ότι το ένα πρόσωπο, κοινωνεί, επικοινωνεί και συνεργάζεται με το άλλο πρόσωπο. Και η σωτηρία του ανθρώπου είναι η συνεργασία των τριών αυτών προσώπων. **Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα.** Αυτή είναι η πρώτη

Εκκλησία. Την ημέρα της Πεντηκοστής έχουμε κάθοδο του Αγίου Πνεύματος στους Αποστόλους και έχουμε την παράξενη μίξη του Αγίου Πνεύματος, που είναι ένα πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, με τους Αποστόλους που είναι άνθρωποι. Στην πορεία της Εκκλησίας έχουμε δύο στοιχεία: **Το θεϊκό και το ανθρώπινο.** Αυτό λέγεται ιστορική διάσταση της Εκκλησίας. Το άλλο είναι το θεϊκό, για το οποίο δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία περί του αλανθάστου του. Για το ανθρώπινο όμως μέρος, είναι πρόσωπα του πτωτικού κόσμου, και αναφερόμαστε στην πτώση του πρώτου ανθρώπου. Του Αδάμ και της Εύας που κρύβει μεγάλο βάθος. Πτώση τι σημαίνει; Χωρισμός από τον Θεό και από τον άνθρωπο, μια κατάσταση που βιώνουμε όλους τους

με το πονηρό, πόλεμος με τον εαυτό μας. Το κακό είναι ότι πολλές φορές ο πόλεμος γίνεται και μεταξύ μας. Και στις αγιότερες των περιπτώσεων έχουμε τέτοια παραδείγματα. Αναφέρομαι στους δύο μεγάλους Αγίους της Εκκλησίας, τους δύο μεγάλους Πατριάρχες **Φώτιο και Ιγνάτιο** που έγιναν αιτία να χωριστεί η ενιαία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία στην μέση. Οι άνθρωποι αυτοί είναι Άγιοι της Εκκλησίας σήμερα. Κάποια στιγμή και ενώ δεν είχαν κάτι ουσιαστικό να χωρίσουν, γρήγορα κατάλαβαν το λάθος τους, βρέθηκαν μαζί, έβαλαν ο ένας μετάνοια για τον άλλον και αγκαλιάστηκαν. Πολλές φορές λοιπόν το να δημιουργούνται θέματα και από μεγάλες προσωπικότητες δεν είναι παράδοξο. Στις ημέρες μας όμως να μην

Σινά» αναφέρει ότι τα δαιμόνια της Συναϊτικής ερήμου είναι περισσότερα από κάθε άλλη έρημο, εννοώντας τις ερήμους της **Θηβαΐδας** και της **Νιτρίας**. Αυτό τι σημαίνει; Οτι στον τόπο αυτό υπήρξε μεγάλη Αγιότητα, μεγάλη άσκηση ανά τους αιώνες. Δάκρυ και αίμα, γιατί τα βέλη του «πληρώ» είναι περισσότερα. Και αυτό το απεικονίζει μια θαυμάσια εικόνα που πιστεύω να την είδατε στο εικονοφυλάκιο. Το περίφημο βιβλίο «Κλίμαξ» του Αγίου Ιωάννη της Κλίμακος που αναπαριστά στην εικόνα αυτή, την πνευματική ζωή σαν μια σκάλα στην οποία ανεβαίνουν μοναχοί, γιατί περί μοναχών πρόκειται, αλλά το ίδιο ισχύει και για όλους τους πιστούς. Όπως ανεβαίνουν, δεξιά και αριστερά πετώντας οι δαίμονες τοξεύουν τους

αιώνες όλοι μας. Η κοινωνία μας με τον Θεό είναι πάντα διαταραγμένη, και οι σχέσεις μεταξύ μας είναι και αυτές διαταραγμένες. Όσο Αγιότερος είναι κανείς, έχει καλύτερες σχέσεις, όσο πέφτει πιο κάτω τόσο οι σχέσεις χαλάνε. Αυτό, το λεγόμενο προπατορικό αμάρτημα, γιατί αυτό είναι, συνεχίζεται ανά τους αιώνες και δεν αφαιρείται ακόμα και από τους Αγίους. Άγιος δεν σημαίνει αλάνθαστος, όπως φρόντισε να νομίσει ο εκάστοτε Πάπας της Ρώμης ότι είναι. **Κανένα πρόσωπο δεν είναι αλάνθαστο.** Μόνο το θεϊκό μέρος στο σύνολο της Εκκλησίας είναι αλάνθαστο. **Το ανθρώπινο μέρος πάσχει, αλλά είναι μέσα σε ελπίδα σωτηρίας.** Γιατί αυτό το ανθρώπινο πτωτικό μέρος, που κάνει λάθη με τη μετάνοια κάθε φορά, με την πώση και την άνοδο και με την προσπάθεια οδηγείται στην σωτηρία. Αυτή είναι η φυσική και πραγματιστική κατάσταση. Οποίος λοιπόν νομίζει ότι η Εκκλησία είναι ένας ιδεαλισμός, ότι είναι το τέλειο, αυτός είναι εκτός τόπου και χρόνου. Όσο ζούμε σε αυτή την γη λεγόμεστε στρατευομένη Εκκλησία. Τι σημαίνει αυτό; Πόλεμος! Όχι μεταξύ των ανθρώπων, που στο τέλος βέβαια γίνεται και αυτό. Πόλεμος με το κακό, πόλεμος

λησμονούμε ότι έχει προστεθεί και ένα επιπρόσθετος παράγοντας. Και αυτός είναι η δημοσιότητα, στην οποία ανήκετε και εσείς ως λειτουργός. Αυτή η δημοσιότητα όμως λειτουργεί για πολλούς και διάφορους λόγους. Οπότε κάθε γεγονός, παρουσιάζεται, επεκτείνεται, παραποιείται για συγκεκριμένους λόγους από κάθε πλευρά. Οπότε ένα γεγονός που θα μπορούσε να λυθεί με ευκολότερο τρόπο γίνεται ακόμη δυσκολότερο. Μέσα σε αυτό το κλίμα θα εντάξετε και αυτό που συνέβη στο ανθρώπινο και ιστορικό μέρος της πνευματικής ιστορίας της Μονής τους Σινά, κάτι που δεν συνέβη για πρώτη φορά. **Ποιο ήταν το στοιχείο που εσάς σας στεναχώρησε, αλλά και σας χαροποίησε περισσότερο από την εξέλιξη των γεγονότων;** Αυτό που με στεναχώρησε βαθύτερα ήταν ο σκανδαλισμός του πληρώματος της Εκκλησίας. Γιατί υπάρχουν άνθρωποι που σκέφτονται ιδεαλιστικά, νομίζοντας ότι κάθε τι το Εκκλησιαστικό ή το Χριστιανικό είναι εκ προοιμίου τέλειο. Αυτό είναι λάθος θεολογικό. Η ιερότητα του τόπου επίσης, καθυποβάλλει τους πιστούς, που νομίζουν ότι δεν θα εκπορευτεί από εδώ κανένα λάθος, πράγμα που είναι εντελώς εσφαλμένο, γιατί το «Γεροντικό του

μοναχούς. Άλλοι από την αρχή πέφτουν. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις όπου οι μοναχοί που βρίσκονται στο πάνω μέρος της σκάλας να χτυπηθούν και να πέσουν. Και εδώ έχουμε την φράση που λέει: «ότι όσο πιο ψηλά είναι κάποιος, τόσο πιο μεγάλη είναι η πτώση του». Ένας καλόγηρος που ζει εδώ στο Σινά και αγωνίζεται, αποκτά κάποια εύσημα, και «η πώση» μπορεί να τον ωφελήσει, εφόσον τον οδηγήσει στην ταπεινώση. Ο σκανδαλισμός όμως των άλλων που το ακούνε είναι μεγάλος, γιατί σκεπτόμαστε ρηχά. Μέσα σε αυτό το κλίμα λοιπόν, της Κλίμακος και της εικόνας της Κλίμακος, εντάσσονται και τα παρόντα γεγονότα. Να σας πω και κάτι τελευταίο. Η Ορθόδοξη πίστη είναι πραγματιστική, αλλά δεν σας κρύβω ότι τον 20^ο αιώνα και μετά την απελευθέρωση του Ελληνικού Κράτους από τον Τουρκικό ζυγό, ο Ελληνισμός της κυρίας Ελλάδας υπέστη μια μεγάλη επίδραση από την θρησκευτικότητα της Ευρώπης και κυρίως από την Προτεσταντική, προκειμένου τάχα να αναγεννηθεί η πίστη των Ορθοδόξων Ελλήνων που ήταν αγράμματοι κατά πως πίστευαν τότε. Μπολιάστηκε μια νέα τάση με το φαινόμενο του ευσεβισμού και του ιδεαλισμού. Αυτή η νοοτροπία μήκε αρκετά μέσα και στην Ορθόδοξη

Εκκλησία δημιουργώντας αυτές τις ιδεοληψίες που οδήγησαν στο χάσιμο του πραγματικού. Θα σας πω κλείνοντας μια παροιμία Μικρασιάτικη της γιαγιά μου που σεβόταν πολύ την ιεροσύνη. Στο σπίτι μας απαγορευόταν να λέμε κριτικές εναντίον ιερέων. Έχετε την εντύπωση ότι δεν γινόταν ότι και οι ιερείς κάνουν αμαρτίες. Έλεγε λοιπόν. Τον πατέρα σου λοιπόν τον αγαπάς και την μάνα σου την σέβεσαι, ό,τι άνθρωποι και αν είναι. Μπορεί να μην συμφωνείς με αυτά που κάνουν, αλλά είναι η μάνα σου και ο πατέρας σου. Με την ίδια αίσθηση αντιμετώπιζαν και την ιεροσύνη. Έλεγαν όμως στην συνέχεια «Αμαρτωλού παπά κατάρτα να μην πάρεις».

Με την ανάληψη των νέων καθήκόντων σας καλείστε να διαχειριστείτε ένα πεδίο δύσκολων ισορροπιών σε πολιτικό και πνευματικό επίπεδο. Είστε αισιόδοξος για την επόμενη ημέρα; Δεν μου επιτρέπεται να μην είμαι αισιόδοξος. Πιστεύοντας στον Θεό και στην Αγία Αικατερίνη, γιατί αυτή κυβερνά και πρέπει να κυβερνά. Οι κληρικοί δεν είμαστε πολιτικά πρόσωπα, εκλεγόμεστε από τους ίδιους τους μοναχούς μας. Το ιστορικό μέρος της Εκκλησίας πάντα βρίσκεται σε κάποια πολιτεία. Μας έχουν ορίσει από τους Αγίους και από τον **Απόστολο Παύλο** ότι δεν είμαστε τα αναρχικά μέλη μιας πολιτείας οι Χριστιανοί. Οφείλουμε την καλώς νοούμενη υπακοή, όπως λέει ο Χριστός μας «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ». Μόνο σε περίπτωση που πιστούμε και εκβιαστούμε να πράξουμε πράγματα που είναι σε καταφανή αντίθεση με την αλήθεια του Θεού και του Ευαγγελίου, τότε διακριτικά θα πούμε το «Όχι». Και θα το πούμε διακριτικά και όχι με πόλεμο. Πόσο μάλλον όταν ζει κανείς αιώνες σε μία πολιτεία, όπως είναι η Αιγυπτιακή, με την οποία ιστορικά υπάρχουν μεγάλες σχέσεις και φιλίες.

Τώρα κατά καιρούς θα υπάρχουν διάφορα ανεβοκατεβάσματα αυτά λύνονται μέσα από τον εποικοδομητικό διάλογο. Οφείλουμε να βαδίζουμε στην βάση της λεγόμενης συναλληλίας και με την Αιγυπτιακή πολιτεία στην οποία ζούμε και με την Ελληνική πολιτεία από την οποία καταγομάστε ως Ελληνορθόδοξοι μοναχοί. Και για να συνοψίσω, οφείλουμε να έχουμε διακριτικούς ρόλους και αλληλοβοήθεια, με τον τρόπο που μπορεί ο καθένας. Και με την Αιγυπτιακή πολιτεία, και με την Ελληνική και με τους Βεδουίνους που διαβιούμε και συζούμε. Και δεν μπορούμε αλλιώς παρά αισιόδοξοι για όλα αυτά.

Και μια τελευταία ευχή για τους Χριστιανούς ανά τον κόσμο. Για τους Χριστιανούς όλου του κόσμου να τους ζητήσουμε συγνώμη για τον σκανδαλισμό τους και η ευχή είναι ότι η χάρις του ιερού αυτού τόπου που έστω και αν συνέβησαν στενάχωρα γεγονότα, δεν έχει εκλείψει και είναι δυνατή. **Οι Πρεσβείες της Παναγίας** η οποία προεκινούσε με την Αγία Βάτο, **ο εν τριάδι Θεός** ο οποίος ηκούσθη μέσα από την Αγία Βάτο, λέγοντας στον Μωυσή «**Εγώ εμί ο Ων**», οι πρεσβείες του **Προφήτου Μουσέως** που εορτάσαμε εχθές, ο οποίος είδε και εβίωσε τον Θεό στον τόπο αυτό και οι πρεσβείες της γλυκύτατης **Αγίας Αικατερίνης** που τα έφερε ο Θεός μετά το μαρτύριό της στην Αλεξάνδρεια να είναι εδώ παρούσα και δια του σώματός της, να σκεπάζουν όλον τον κόσμο, να δίνουν δύναμη και υγεία ψυχής και σώματος, στους αναγνώστες σας, αλλά και σε όλο τον κόσμο. **Εύχομαι** ό,τι καλό και αγαθό σε όλους, με την διάθεση να ξεπερνούμε γρήγορα τις δυσκολίες μας και να συγχωρούμε εύκολα τα όποια λάθη.

